

TÆNKEPAUSER FOR BØRN, 2020

CoC
Playful
Minds

Tømmerflåde og verdensmål

DEN SKABENDE VERDENSBORGER

Af børn i Billund og Jim Højberg

Tømmerflåde og verdensmål

Tænkepause for børn

Udgivet af: CoC Playful Minds A/S 2020

Forfattere: En gruppe børn i alderen 9-13 år fra
Billund og Jim Højberg

Redaktion: Cecilie Tang-Brock og Karin M. Villumsen,
CoC Playful Minds

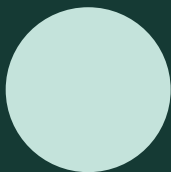
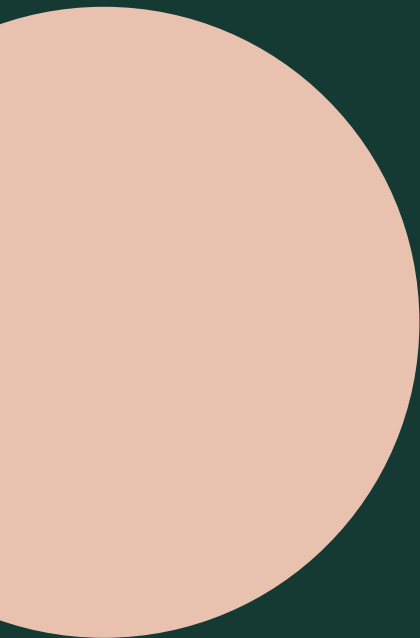
Ansvarshavende: Karin M. Villumsen,
CoC Playful Minds

ISBN 987-87-93907-08-9 (paperback)

ISBN 987-87-93907-09-6 (PDF)

Tænkepauser for børn
Viden samskabt med børn
Our World Academy, OWA

CoC
Playful
Minds

Vil du være med til en tænkepause?

Her er **7 tænkepauser** lavet med og for børn.

Du kan læse tænkepauserne selv, sammen med dine venner eller med din far eller mor.

Du får også **7 tankelege**, som kan bruges hjemme ved spisebordet, i bilen, i skolen eller i spejderklubben.

God fornøjelse.

Orkan – et vildt vejr

Det er tidligt lørdag morgen, men selv om det stadig er mørkt, står du op.

Du har besluttet, at du vil ud og ro kajak.

Du tager dit udstyr på og cykler ned mod fjorden.

Du vil tjekke vejrudsigten på din telefon, men den er løbet tør for strøm. Du kigger op mod himlen og tænker, at selv om der er nogle enkelte sorte skyer, skal det nok gå. Du sætter kajakken i vandet, og snart er du på vej mod fjerne horisonter. Du smiler for dig selv og nyder tilværelsen.

Men da du er en kilometer ude, går det pludselig op for dig, at det er blevet helt mørkt omkring dig. Det begynder at blæse op, og så står regnen ned og et tordenbrag ruller hen over himlen. Du vender straks om, men nu har vinden for alvor taget til. Du kæmper dig op mod vinden, men din kajak bliver smidt frem og tilbage på bølgerne. Du bliver nervøs, men prøver at bevare roen. Efter ti minutter kan du mærke, at dine kræfter begynder at svigte, og stadig er der langt til land. Du prøver at krydse ind over bølgerne, men pludselig bliver du ramt af en bølge og kajakken vælter!

Du ved, hvad du skal. Du kommer fri af kajakken og kommer op til overfladen. Men lige som du skal til at tage en indånding, slår en bølge ind over dig, og du sluger en masse vand. Du får fat i kajakken og klamrer dig til den, men du er halvt bevidstløs. Du forsøger at råbe om hjælp, men det bliver nogle ynkelige lyde. Du ryster af kulde ... og angst. Vil du få din far og mor at se igen?

Så hører du en lyd. Der kommer nogen på fjorden. Du vifter med en arm og er ved at miste taget i kajakken. Du forsøger med et råb. Så ser du en tømmerflåde, der er på vej hen imod dig.

"Se, der er en mere," råber en stemme. Pludselig mærker du et par arme gribe om dig, og du bliver trukket op på flåden.

"Der var du heldig kammerat," siger én. "Du er den femte, vi samler op."

Du ligger på tømmerflåden og kaster op. Efter nogle minutter kommer du op at sidde. Du ser dig omkring og opdager, at I sidder syv på en tømmerflåde. To er sejlet ud om morgenen, men efter uvejret begyndte, har de

samlet fem op, som har været ude at sejle eller fiske, men som er forulykket. Sammen er I på vej ud mod havet. Vinden og strømmen er stærk.

Vil I overleve?

I klamrer jer til tømmerflåden, der smides rundt på bølgerne. Alle er bange. Ingen siger noget, men du kan se en pige græde. Selv er du helt tom i hovedet.

Halvanden time senere tager vinden af, og I begynder at falde til ro. Også selvom I ikke kan se land.

"Hvad var det egentlig lige, der skete?" spørger én.

"Jeg har aldrig oplevet sådan et uvejr før."

"Det er klimakrisen. Den globale opvarmning gør, at vejrforholdene bliver mere ekstreme," siger en pige alvorligt.

"De voksne har sovet i timen," råber en langhåret dreng.

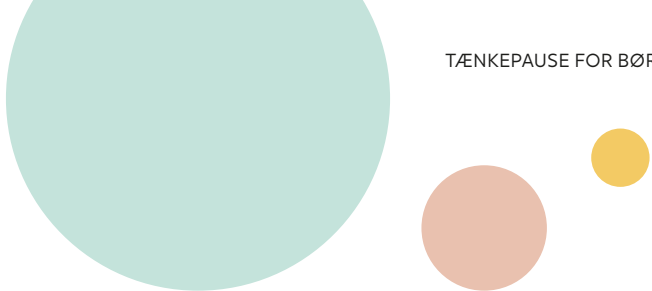
"De må snart vågne op og gøre noget."

"Vi må alle gøre noget," siger du. "Tænker I ikke, at det også er noget, vi skal gøre noget ved?"

"Klimaet og forureningen er nok de største problemer, vi har i verden lige nu," siger pigen fra før.

Mange nikker.

"Der var en gang en borgmester," siger pigen. "Hun opdagede, at hendes by var ved at drukne i affald og skidt.

50 km fra byen får hun gravet et kæmpe hul. Så kører de alt affaldet derud. Er hun en god borgmester?"

Du og de andre kigger på pigen. Det var da en mærkelig historie.

"Hun er både en god og en dårlig borgmester," svarer én. "Hun er god for byen, men dårlig for naturen. Affaldet forurener blot det nye sted."

"Men det er da sådan, de voksne gør," siger du. "De løser ikke problemet, men flytter det."

"Ja folk er egoistiske. Bare tingene ikke generer os, er alt lige meget."

"Det er bedre, at vi holder op med at forurene. Altså lader være med at smide alt affaldet," foreslår drengen fra tømmerflåden.

Pigen bremser snakken og fortsætter: "Tæt ved hullet med affald ligger der en landsby. Folkene i den landsby er trætte af affaldet. Det lugter, og der kommer rotter. De forlanger af borgmesteren i den store by, at de ikke

"Tæt ved hullet med affald ligger der en landsby. Folkene i den landsby er trætte af affaldet. Det lugter, og der kommer rotter. De forlanger af borgmesteren i den store by, at de ikke må smide affaldet i hullet. Men de bliver ved, og landsbyen erklærer byen krig. Hvad ville I gøre, hvis I var borgmester i byen?"

må smide affaldet i hullet. Men de bliver ved, og landsbyen erklærer byen krig. Hvad ville I gøre, hvis I var borgmester i byen?"

"Sig mig, er du professor eller hvad?" spørger en dreng.

"Nej." Pigen smiler. "Men min far er. Han siger, at hvis man keder sig, er det en god ide at snakke ud fra sådan nogle historier. Og vi sidder her på en tømmerflåde og har ikke noget at lave. Så tænkte jeg, at jeg ville bruge en af hans historier."

"Jeg synes, det er en god ide," siger en pige, der var ude at fiske. "Så går tiden hurtigere. Hvis jeg var borgmesteren, ville jeg stoppe med at putte affald ud i hullet. Man skal ikke genere andre."

"Men så bliver byen blot fyldt af affald igen," siger en dreng. "Der er mange flere i byen, der må lide med affaldet. Bedre, hvis det kun er nogle få i en landsby."

"Du er lige så egoistisk som de voksne," siger du vredt. "Hvad hvis det var dig, der boede i landsbyen."

"Så kunne de jo flytte ind til byen," foreslår drengen.

"Jeg synes, det er forkert af folkene i landsbyen at erklære krig. De kunne komme med et forslag til en løsning," foreslår fiskepigens.

"Hvad kan de foreslå?" spørger den langhårede dreng.
"Der er kun én løsning, og det er, at de rige fra byen ikke kommer med affald. Så enkelt er det."

"Borgmesteren kan godt se problemet," siger pigen nu.
"Hun siger til borgerne i landsbyen, at hun vil hjælpe dem. Hvis byen må putte deres affald i hullet, vil de til gengæld bygge en ny brønd til landsbyen. Landsbyens borgere mangler rent vand. Skal de sige ja til dette tilbud?"

"Det er vigtigt for landsbyen med rent vand," siger den fregnede pige. "Så får begge parter noget ud af det."

"Nej, den skal de ikke gå med til i landsbyen," siger den langhårede dreng. "Det er sådan, de rige gør. De køber sig fra problemerne. Det er ikke sådan, det skal gøres. Borgmesteren og folkene i hendes by skal selv løse problemet."

"Det får landsbyen ikke rent vand af," siger en fregnet pige.

"Jeg synes ikke, hun er en god borgmester," siger du.
"Hun skal løse sit problem med forureningen i sin egen by. Få folk til at forurene mindre."

"Det er ikke nemt..."

"Nej. Men hvis vi alle gør en indsats, kan det lykkes. Vi må ikke bruge plastik. Drik af en kop i stedet for et plastik krus. Og ryd op efter dig selv."

"Men det rene vand i landsbyen. Det bliver de jo glade for."

"Hun bør hjælpe dem under alle omstændigheder," fastslår du. "Vi bør alle hjælpe hinanden."

Mange nikker. Men enkelte ryster på hovedet. De tror ikke på den mulighed.

"Jeg ved ikke om hun er en god borgmester. Hun er jo god for byen," siger pigen med fregner. "Jeg tror, hun er et godt menneske, der gerne vil gøre det godt. Men det, hun kommer til at gøre, er ikke godt."

"Er der forskel på at være god og at gøre gode ting?" spørger professorpigen. "Kan man være god og alligevel gøre dårlige ting?"

"Man bestemmer jo ikke altid, hvad der er muligt. Måske vælger man blot det mindst slemme."

Tankeleg 1

Hvordan tænker du, alle børnene ser ud? Lav en tegning af alle karaktererne i Tømmerflåde og verdensmål.

Professorpigen

Den langhårede
dreng

Fiskerpigen

Den fregnede
pige

Pigen fra
tømmerflåden

Drengen fra
tømmerflåden

Dig

God fornøjelse.

*Illustreret af Ridhima Rastogi,
Billund – Børnenes Hovedstad, 2019*

Jeg er tørstig

Efter dialogen sidder du lidt og døser. Du tænker på sidst du og din familie var på ferie. I tog toget i stedet for et fly. Du har god samvittighed, men kan samtidig se, at det ikke er nok. Der er stadig store klimaproblemer.

"Hov!" råber den langhårede dreng. "Hvad har du lige gang i?" Han peger på drengen, der kom sejlene med tømmerflåden.

"Jeg... jeg drikker noget vand." Han har taget en vandflaske op fra sin taske. "Jeg er tørstig."

"Det er vi andre også. Alle er tørstige. Der er vandmangel. Vi må dele."

"Det er mit vand." Drengen lukker flasken og putter den i tasken.

"Han skal dele med os andre!" råber den langhårede dreng. "Vand er den vigtigste ressource, vi har."

"Vel er det da ikke. Vi kan leve uden vand, men ikke uden ilt. Ilt er den vigtigste ressource."

"Men vand indeholder ilt. Hvis ikke træerne får vand, får vi ikke ilt. Det er også derfor, det er så vigtigt at plante

træer. Hele klimaspørgsmålet er bl.a. et spørgsmål om, at træerne danner ilt."

"Det er selvfølgelig rigtigt," siger den fregnede pige. "Men jeg mener, at det er noget helt andet, der er den vigtigste ressource. Det er hverken ilt eller vand. Det er viden. Vi bruger vores hjerne og udvikler ting. Vi kan regne ud, hvordan vi kan få ilt og vand. Viden er vores vigtigste ressource."

"Nej," siger du. "Dyrene har ikke viden. Ikke på den måde, at de kan udvikle og opfinde. De har instinkter. De finder mad og drikke ved hjælp af deres instinkter. Men de overlever."

"Hvad med guld?" siger en dreng, der har været ude og fiske. "Hvis vi har penge, kan vi bare købe vand, mad og alt det, der er opfundet."

"Jeg sidder her og vil gerne have noget at drikke," siger den fregnede pige. "Her hjælper guld ikke. Hvem skal jeg købe det af?"

"Hvis du har penge nok, kan du købe det af dem, der har vand," siger fiskerdrengen. "500 kr. for en halv liter vand."

"De vil da ikke sælge det for den pris, hvis vandet er en forudsætning for at overleve," siger den fregnede pige stille og kigger længselsfuld efter vandet.

"Hvem har vand?" spørger du.

I kigger på hinanden. Så er der to, der forsigtigt rækker hånden op. Drengen og en pige. De to der sejlede på tømmerflåden. De holder begge en flaske vand op.

"Vi sidder på en tømmerflåde," siger du. "Vi ved ikke, hvor længe vi skal sidde her. For os er vand den vigtigste ressource. Vi kan ikke købe vand, så guld og penge er ikke noget værd. Viden kan være en god ressource, men selv om vi kunne, har vi ikke mulighed for at opfinde vand herude. Lad os dele vandet."

"Ét af verdensmålene er, at alle har ret til rent vand og sanitet," siger professorens datter.

"Den ret kan man ikke bruge til noget, hvis der intet vand er!" råber drengen med vandflasken.

"Der er noget vand," siger piger og peger på flasken.

"Hvis vi deler det, kan det betyde, at vi alle dør!" siger drengen. "Hvis vi, der har vand, sparer på det, kan det være, at vi overlever."

"Har han ret?" spørger du dig selv.

"Lad os ikke blive uvenner," siger den fregnede pige.

"Lad os lave noget, så vi glemmer, at vi er tørstige. Lad os lege en leg. Nogen, der har nogle ideer?"

"Ja," siger du. "Hvad er en pizzasofa?"

"Det er der ikke noget, der hedder," siger drengen fra tømmerflåden.

"Nej," griner du. "Det er jo legen. Man tager to forskellige ord og sætter dem sammen. Så skal vi skiftes til at komme med et bud på, hvad det er. Vi opfinder nye ting. Gør verden anderledes."

"En pizzasofa er en sofa, hvor man spiser pizza," foreslår den fregnede pige.

"Ja, eller en sofa lavet af pizza," siger den langhårede dreng. Alle griner.

"Jeg tror, det er en rund sofa, der ligner en pizza," foreslår du.

Mange forslag kommer.

Og I fortsætter med andre ord.

Hvad er en drilleseng?

Hvad er en grædebold?

Hvad er en hestemåne?

Du finder selv på flere ord.

Det kan du også gøre som læser, hvis du har brug for en lille pause.

Tankeleg 2

Du kan bruge denne som en lille tankeleg for dig selv, sammen med dine venner på sms eller sammen med din familie ved aftensmadsbordet. For eksempel kan din far finde på et navneord, det kan være pølse. Din bror eller søster siger dyne. Nu skal I sammen tænke over og komme med forslag til, hvad er en pølsedyne.

1. Tankelegen starter med, at I sammen finder på et mærkeligt, sammensat ord (f.eks. "oste-sofa"). Det sammensatte ord sættes sammen af to almindelige ord. Jo mærkeligere, jo sjovere bliver legen (f.eks. oste-sofa eller heste-måne). Det kan I gøre ved, at din mor hvisker et navneord i dit øre (f.eks. ost), og derefter hvisker din søster et andet navneord (sofa). Du beslutter, hvilket ord der kommer først – ost eller sofa. Nu præsenterer du ordet oste-sofa for hele familien
2. Deltagerne skal så forklare og beskrive betydningen af et sammensat ord, der bliver sagt/skrevet på et stykke papir
3. Deltagerne opfordres til at give flest mulige forklaringer på, hvad det sammensatte ord kunne betyde. Hvis legen skal være sværere, kan I benytte abstrakte ord (f.eks. kærlighed eller tid)

God fornøjelse.

Det er koldt

Efter legen sidder I alle og småblunder. Tænker på familierne derhjemme. Der er sikkert en stor eftersøgning i gang. Men når de at finde jer, inden det bliver mørkt? I kan mærke, at aftenen nærmer sig.

"Jeg fryser. Det er koldt," siger pigen med vandflasken.

I kigger på hinanden. Nogle har varmt tøj på, andre har ikke. Dit tøj er blevet tørt, og det er dejlig varmt. Kan du undvære noget? Vil du så ikke blot selv komme til at fryse.

"Et af verdensmålene siger, at vi skal tilstræbe mindre ulighed," siger professorens datter. "Er der uligheder blandt os her på flåden."

"Ja. Jeg har næsten ikke noget tøj på, mens andre har masser af varmt tøj. Vi burde deles om det, vi har," siger den frysende pige med klaprende tænder.

"Nå, ja," siger den langhårede dreng. "Men du har vand, og jeg er tørstig. Måske skulle vi deles om alt."

Folk kigger ned. Er de parate til at undvære noget, de sætter pris på? Hvad er retfærdigt? På den anden side, vil mange godt undvære et eller andet for at få vand.

Men der sidder en dreng med både varmt tøj og vand. Kan I få ham med på ideen?

"Mens I tænker over, hvad vi skal, vil jeg fortælle en lille historie," siger professorpigen. "Den handler om drengen Mikkel. Han er spejder, og blandt hans spejdervenner er der nogen, der ikke har særlig mange penge. Mikkel beslutter, at han vil bruge sine lomme penge på slik, og så dele med sine kammerater. Da han er på vej op for at købe slik, møder han nogle, der samler ind til verdens fattige børn. Pludselig ved Mikkel ikke, hvad han skal gøre. Er det bedst at hjælpe sine venner, eller skal man sende penge til nogen, der trænger mere?"

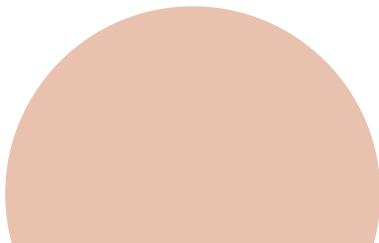
Hvad tænker I?"

"Han skal give penge til indsamlingen." Den fregnede pige er sikker. "Der er mange fattige, og de trænger."

"Jeg er enig," siger pigen fra tømmerflåden. "Men han skal ikke give alt. Der skal også være noget til vennerne. Slik er måske ikke nødvendigt, men det er vigtigt at hjælpe dem, man kender."

"Han kunne give halvdelen til indsamlingen og halvdelen til slik."

"Jeg synes, at han skal give mest til indsamlingen," siger du.

*Er det bedst
at hjælpe sine venner,
eller skal man sende
penge til nogen,
der trænger mere?*

Hvad tænker I?

"Hvad er en god grund til at give?" spørger professor-pigen.

"Det betyder noget, hvor mange der får noget ud af det," siger fiskerpigen.

"Ja. Ændrer det kun noget for én eller ændrer det noget for rigtig mange?" siger drengen fra tømmerflåden.

"Nemlig. En god grund er noget, der hjælper mange mennesker," fastslår du.

"En god ting er at hjælpe verden. At gøre noget for den verden vi lever i," siger den fregnede pige eftertænksomt.

"Vi skal hjælpe dyr og natur," siger tømmerflådepigen.

"Hvis man skal hjælpe dyr, skal man så være vegetar?" spørger den fregnede pige.

"Nej," fastslår den langhårede dreng. "Hvis vi ikke spiser kød, kommer vi til at mangle proteiner. Og at dyr dør er blot en livscyklus. Mener jeg."

"Man behøver måske ikke være vegetar," siger tømmerflådepigen. "Men man må ikke mishandle dyr. Man skal kun købe kød fra steder, hvor dyrene er blevet behandlet ordentligt. Det synes jeg er godt."

"Hvad er det at gøre noget godt?" spørger professor-pigen.

"At gøre noget godt, kan være mange ting. Hvis jeg gør det godt i skolen, giver det mig muligheder. Det er godt," siger den fregnede pige.

"Det er at gøre noget for nogen, der har brug for det," siger du.

"At gøre andre glade," siger drengen fra tømmerflåden.

"Men det der er godt for nogen, kan være dårligt for andre," siger tømmerflådedrengen. "Hvis jeg giver dig min trøje, bliver du glad, fordi så fryser du ikke. Men så fryser jeg og bliver ked af det. Og der er også andre, der ikke kan få den."

"Det er svært at beskrive, hvad der er godt. For nogle ting er bare regler, man skal følge. Og det er selvfølgelig godt at følge reglerne, men det, synes jeg ikke, er en god gerning." Det er den fregnede pige, der synes, det er svært.

"En gang imellem kan det være cool at gøre noget forkert," fastslår drengen med det lange hår. "Nogen synes, det er cool at ryge. Eller komme for sent til timen."

"Hvad er rigtigt, og hvad er forkert?" spørger professor-pigen så. Den langhårede dreng himler med øjnene. Hun kan godt være lidt irriterende med sine spørgsmål.

"Jeg ved, det er imod reglerne, men jeg synes det er godt. Sådan kan det godt være. Hvis der er en grund," fastslår han.

"At hjælpe nogen kan være forkert," siger den fregnede pige. Alle ser undrende på hende. "Hvis det er en forbryder, du hjælper, er det ikke godt."

Der bliver stille et stykke tid.

"Er der én, der vil låne min trøje," siger du så.

Den fregnede pige nikker og rækker hånden frem. Hun hakker tænder. Du giver hende trøjen.

"Er der nogen, der vil have lidt vand?" spørger pigen med vandflasken. Hun lader den gå rundt.

I hjælper hinanden.

"Har du en leg mere?" spørger den fregnede pige og kigger på dig.

"Ja, og det skal ikke være fangeleg. Det vil også være svært at lege gemme her på tømmerflåden," siger den langhårede dreng.

Alle griner. Det varmer lidt at have det sjovt.

"Vi skal skiftes til at sige et ord," foreslår du. "Den næste skal så sige et ord, der associerer til ordet."

"Og hvad betyder associerer lige?" spørger drengen fra tømmerflåden.

"Hvis den første siger hund, så kan den næste sige snor, fordi hun tænker på en hundesnor. Den næste siger måske flag, hvorefter der bliver sagt fest ... og sådan bliver vi ved," forklarer du. "Hvis én ikke kan se en sammenhæng, råber man stop. Så skal sammenhængen forklares. Hvis man ikke kan det, ryger man ud. Og det samme, hvis man ikke kan finde på et nyt ord."

"Den er jeg med på," siger den fregnede pige. "Må jeg begynde?"

Du nikker.

"Tømmerflåde," siger hun. Det gyser I jer alle.

"Stormvejr," siger den næste. "For vi sidder på en i stormvejret."

"Klimakrise. Jeg tænker, det er på grund af klimakrisen, at det stormer."

"CO₂. CO₂-udledning er en årsag til klimakrisen"

"Biler."

"Ferie."

I bliver ved længe. Nyder at tømmerflåden og stormvejret pludselig bliver til ferie og badetøj.

Tankeleg 3

Vær med på en Tankeleg. Du kan også som læser finde på ord, der har en sammenhæng, hvis du har brug for en lille pause. Du kan også lege legen med din familie, i telefonen eller på sociale medier med dine venner.

1. Tankelegen går ud på, at I én efter én skal sige et ord, som kan associeres til det forrige ord, som vedkommendes sidemand lige har sagt. Fx siger du "kat", din mor siger "heks", din bror siger "kost", din far siger "snavs" osv.
2. Hvis en eller flere deltagere ikke kan se sammenhængen mellem de to ord, kan de sige "UDFORDRING", hvortil den deltager, der sidst har sagt et ord, skal forklare, hvordan vedkommendes ord kan associeres til sidemandens ord. Fx: din far siger "snavs", du siger "geder", din far siger "UDFORDRING". Du forklarer, at geder er meget beskidte, og derfor hænger ordet geder sammen med ordet snavs
3. Hvis deltagerne ikke kan forklare det, afvises ordet, og der må findes et nyt. Hvis en deltager ikke kan finde på et associeret ord, kan vedkommende tage imod forslag fra de øvrige

God fornøjelse.

Bager eller arbejdsløs?

Det er blevet mørkt. Stjernerne lyser. Men I kan ikke sove. I fryser, er sultne og tørstige. Og I tænker på chancerne for at blive reddet.

"Er der nogen, der har noget mad?" spørger fiskepigen.

"Ikke ret meget," siger pigen fra tømmerflåden.

Der er enkelte, der kigger ned. Du tænker, at de har dårlig samvittighed, fordi de har noget mad.

"Skal vi ikke dele den mad, vi har?" spørger den fregnede pige.

"Jeg synes, det er vigtigt at spare på maden," forklarer tømmerflådepigen.

Flere nikker.

"Lad os tage en historie," siger professorpigen.

"Én mere?" Den langhårede sukker. "Kan du blive ved?"

"Det kan jeg godt, men jeg gør det kun, hvis I har lyst."

"Jeg har lyst," siger du hurtigt. "Når vi snakker, går tiden bedre."

"Enig," siger fiskepigen og pigen med fregner.

"Ja, ja. Jeg er også med," siger den langhårede dreng og trækker på skuldrene.

Alle nikker og kigger spændt på pigen.

"Denne gang skal I forestille jer, at I er indbyggerne i en by. Vi ved ikke, om I er mænd eller kvinder, om I er rige eller fattige, om I er børn eller gamle. Men vi ved, at der er nogle ressourcer til folk i byen. Det kan være penge, tøj, mad og alt sådan noget. Nu er mit spørgsmål til jer så, hvordan skal ressourcerne fordeles imellem jer?"

"Det er nemt," siger den fregnede pige. "Det skal fordeles lige. Alle skal have lige meget."

"Hvorfor?" siger professorpigen så.

"Jamen, det er da mest retfærdigt." Pigen kigger sig undrende rundt.

"Jeg er ikke enig," siger den langhårede dreng så. "Hvis det er et lille barn, skal det måske ikke have så meget mad, som en ung mand. Måske skal et barn heller ikke bruge så mange penge, som en gammel kone. Hun skal

måske have penge til et gangstativ. Man skal have efter behov. Lighed er ikke nødvendigvis retfærdigt."

Der er stille et stykke tid. Alle tænker.

"Jeg synes nu, at det skal deles lige," gentager den fregnede pige og tænker på maden, som nogen har.

"Der er også en anden ting," siger drengen fra tømmerflåden. "Hvis nu vi alle får... lad os sige 500 kroner. Hvis jeg så skynder mig at bruge dem, mens andre sparer, så har vi ikke lige meget mere. Skal vi så dele igen?"

"Nej, nej, det er ikke sådan, jeg mener," siger pigen.

"Hvis nu jeg har 5 glas syltetøj, og du kun har ét glas, skal jeg så give dig to glas?" spørger tømmerflådepigen.

"Ja. Der er ikke nogen, der skal have mere end andre."

"Men hvis jeg nu har arbejdet hårdt i flere måneder for at lave det her syltetøj, mens du bare har ligget på stranden og slikket sol. Er det så ikke mest retfærdigt, at jeg beholder syltetøjet, fordi jeg har slidt hårdt?"

"Jo," siger den langhårede dreng. "Det er nødvendigt at kende forhistorien. Hvis ikke vi gør det, kan det være svært at fordele retfærdigt."

"Gode overvejelser," siger professorpigen. "Men nu vil jeg lige have jeres bud på følgende. Vi sidder 7 her på tømmerflåden. Hvis jeg har 2.100 kr. til fordeling mellem jer, hvordan skal de så fordeles?"

"300 kr. til hver," siger du.

"Nej," siger den fregnede pige. "Jeg synes, at vi hver skal have 100 kr. Så samler vi resten i en "bank", og så kan man få fra banken, hvis det er nødvendigt."

"Ja," siger du. "Det giver faktisk mening. Hvis nu én bliver syg og skal købe medicin, skal han eller hun selvfølgelig have råd til det. Her må vi hjælpe hinanden."

"Det er ikke lige, men retfærdigt," fastslår den fregnede pige.

Alle nikker.

"Nu prøver vi at ændre lidt på situationen," siger professorpigen. "Vi skal stadig fordele 2.100 kr. Men nu får I at vide, hvem I er." Hun peger på dig og siger: "Du hedder Mette, er 24 år og er arbejdsløs."

Du nikker.

Så fordeler hun roller på resten af gruppen.

Én er Stine på 10 år og er skoleelev.

Så er der Elliot på 48 år, der er direktør og mange-millionær.

Så er der Lars 31 år, som er læge.

Den langhårede dreng bliver en bager på 57 år, der hedder Knud.

Endelig fik professorpigen selv rollen som Line. Hun er 40 år og bibliotekar.

"Sådan," siger professorpigen. "Hvordan vil I nu fordele pengene?"

Hun peger på fiskepigen, som nu har rollen som Stine, og spørger hende, hvordan hun vil gøre det.

"Jeg vil sige 300 kr. til hver."

"Altså jeg behøver ikke 300 kr.," siger Elliot. "Jeg har mange millioner, så glem mig."

"Så giver jeg dine penge til ... Mette. Hun er arbejdsløs. Hun trænger sikkert til dem."

"Vil du fordele dem på samme måde?" spørger professorpigen den langhårede dreng, der nu er bager.

"Nej. Jeg tror ikke jeg vil give 300 kr. til Stine på 10 år. Det kommer jo an på, hvem der er hendes forældre. Hvis nu det er mangemillionæren Elliots datter, skal hun jo ikke have nogle."

"Dejligt. Jeg har fået en datter," siger Elliot.

""Hej far," siger Stine.

"Vi har netop fundet ud af ved en gentest, at det ikke er Elliots datter," siger professorpigen. "Skal Stine så have nogle penge?"

"Jeg har mistet min datter," klynker Elliot.

"Jeg adopterer hende," siger den langhårede bager.
"Så kan hun hjælpe i bageriet."

"På samme måde som før, er det svært, når man ikke kender baggrundshistorien," siger du. "Men jeg vil give Stine 100 kr. Det må være nok til et barn. Elliot skal ikke have noget, da han har rigeligt. Jeg vil give 200 kr. til vores bager. Det er vigtigt, at vi kan få noget at spise. Jeg tænker, at vores læge får 300 kr. Det er vigtigt, at han kan investere i medicin og udstyr, så vi alle kan være raske. Selv får jeg 300 kr., fordi jeg som arbejdsløs ikke tjener noget. Resten vil jeg give til Line, vores bibliotekar. Så kan hun købe bøger. Det er vigtigt for Stine, så hun kan lære noget. Og selv kan jeg måske få en uddannelse,

så jeg kan få et job. Bøger og uddannelse er vigtigt for vores samfunds fremtid."

"Men hvis du skal have 300 kr. som arbejdsløs, synes jeg, du skal gøre noget for pengene. Gøre noget for vort samfund. Vi kan alle hjælpe til," siger den langhårede dreng.

"Skal jeg gå og gøre rent for dig?" spørger du.

"Nej. Du skal være med til at holde samfundet rent. Eller du kan hjælpe folk, der arbejder. Du kan hjælpe mig i bageriet. Eller lægen med at passe patienterne. Alle bør gøre en indsats."

Flere nikker.

"En arbejdsløs kan også bruge tiden på at studere. Så er der chance for at få et job."

"Eller lave noget, som han eller hun er god til. Deres hobby."

"Du kan også sove," hvisker pigen fra tømmerflåden.

"Sove?" spørger du.

"Ja, lige som fiskepigen," griner hun og peger. Alle smiler, da I ser, at hun ligger på flåden og sover.

"Lad hende sove," hvisker du. "Hun trænger til det. Vi andre diskuterer bare videre."

Alle nikker.

"I mener, alle bør gøre en indsats," siger professorpigen. "Gør I selv en indsats? Hvad vil I gøre, når vi kommer hjem?"

I kigger på hinanden. Hvad kan I gøre? Kan I gøre en indsats for vores verden?

"Jeg vil gøre folk opmærksomme på klimaproblemerne," begynder fiskepigen. "Jeg vil lave opslag på Facebook om, at folk skal spare på strøm og benzin. At de ikke skal bruge plastik. Og alt sådan noget."

"Jeg har læst, at det er vigtigt, at der bliver plantet træer," siger tømmerflådedrengen. "Træerne optager det CO₂,

vi udleder. Det er vigtigt for klimaet. Jeg vil prøve at få et stykke jord, hvor der kan blive plantet træer. Så vil jeg bede folk om at komme og plante et træ. Hvis rigtig mange gør det over hele verden, vil det have stor betydning."

Flere nikker. De er imponeret over forslaget.

"Jeg vil prøve at lave en genbrugsstation," siger du. "Et sted, hvor folk kan stille de ting, de ikke bruger, så andre kan bruge dem. Og når man har brug for noget, kan man kigge derhen og se, om der er noget, man kan bruge. Jeg tænker, at børn kan stille deres legetøj, når de er blevet for store til at bruge det. Så kan mindre få det i stedet for at købe nyt. Det samme med tøj. Bliver der noget legetøj tilovers, vil jeg give det til Red Barnet."

"God idé," råber den langhårede dreng. Du bliver glad og stolt. Det er dejligt at få ros.

Tankeleg 4

Vær med på en Tankeleg. Hvis du har brug for en lille pause, kan du som læser også finde på idéer til, hvordan du – måske sammen med din familie og dine venner – kan gøre en indsats for verden. Har du idéer til små overskudshandlinger, der kan være med til at gøre verden til et bedre sted? Det kan være overskudshandlinger, du kan sætte i gang eller få andre med til. Har du styr på basics for, at din overskudshandling lykkes? Tænk over disse spørgsmål:

Er du klar?

- Hvad skal der ske i din overskudshandling?
- Hvor gør du det? Hvornår gør du det? Hvor længe gør du det?
- Hvem gør hvad?
- Hvilke ting skal du bruge for at udføre handlingen? F.eks. materiale med et skarpt budskab? Er der strøm på telefonen?
- Skal du bruge et OK fra nogen, inden du går i gang?

Giver det mening?

- Giver din overskudshandling mening – synes DU, at det er fedt? Og rammer du din målgruppe?
- Hvad skal din aktion ændre ved – og hvorfor er den vigtig?
- Hvordan er handlingen god?
- Hvornår er din handling en succes?

Del endelig dine idéer med andre.

God fornøjelse.

Når krigene raser

"Han sidder og spiser af maden uden at give til os andre!" råber den langhårede dreng pludselig og peger på tømmerflådedrengen.

"Det er vel min mad," siger han.

"Du er den mest egoistiske, jeg kender. Har vi ikke lige siddet og snakket om, at vi skulle dele!" Den langhårede har rejst sig og går truende hen mod den anden.

Tømmerflådedrengen springer op og skriger: "Du sidder på min tømmerflåde. Vi har reddet dig. Hvis du ikke har lyst til at være her, kan du jo bare springe i vandet!"

"Nu slapper I af!" skriger den fregnede pige. "Der er ingen grund til at vi bliver uvenner."

"Mener I andre, at det er i orden, at han sidder og spiser mad, mens vi andre sidder og sulter?"

"Så sig det til ham på en ordentlig måde!" siger den fregnede pige.

"Har du mere mad?" hvæser den langhårede til den anden.

"Det kommer ikke dig ved!"

"Nå, så det gør det ikke!" Den langhårede griber fat i den anden og ser ham rasende ind i øjnene. Så langer tømmerflådedrengen ud efter den langhårede. I andre springer op og prøver at stoppe de to kamphaner.

"Stop!" råber du. "Hvis vi skal overleve denne tur, skal vi holde sammen. Vi må for alt i verden ikke gå i krig med hinanden!"

Alle ser sig nervøst omkring. "Gå i krig!" Var det mon det, der var lige ved at ske? Er det sådanne små ting, der starter en krig.

Alle sætter sig ned.

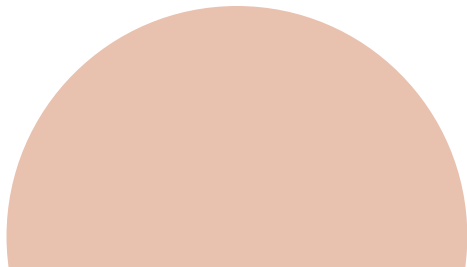
I lang tid er der ingen, der siger noget.

Den fregnede pige sidder og græder.

"Jeg tror, det er tid til en ny historie," siger professorpigen.

"Vi gider ikke dine tåbelige historier," råber den langhårede.

"Slap nu lige lidt af," siger du roligt og lægger en hånd på hans skulder.

Han sætter sig og ser sig surmulende omkring.

"Fortæl!" siger du.

Professorpigen tager en dyb indånding og begynder.

"Der var en gang en stor flod, der løb gennem tre lande. Floden var vigtig for alle landene, for det var rent vand, som de kunne drikke. Der var masser af fisk i vandet, og vandet blev brugt til kunstvanding af markerne og til at give dyrene vand at drikke. Så alt var godt lige indtil en dag, hvor dronningen i det ene land besluttede at bygge en dæmning, der opdæmmede vandet i floden. Dæmningen skulle lave elektricitet til landet. Problemet var blot, at der nu ikke kom vand med floden ned til de andre to lande. Nu manglede de vand, både til at drikke og til at vande markerne med. Og de kunne heller ikke længere fange fisk. Nu kommer så et spørgsmål til jer alle: Har dronningen gjort noget forkert?"

"Ja," siger den fregnede pige. "Det er forkert, når folk længere nede af floden ikke kan få vand at drikke."

*Har
dronningen
gjort noget
forkert?*

"Jeg vil sige ja og nej," siger pigen fra tømmerflåden. "Hun har jo ikke kun bygget den til sig selv. Hun vil gøre noget godt for sit land. Det er vigtigt at bruge vandkraft som energi. Men det er selvfølgelig ikke i orden at ødelægge andre landes mulighed for at overleve ordentligt."

"De andre lande begynder at lægge planer," fortsætter professorpigen. "De vil sprænge dæmningen i luften eller angribe landet og overtage dæmningen. Vil det være i orden?"

"Nej," hvisker den langhårede. "Det er aldrig i orden at lave krig."

Alle ser beundrende på ham. Han fortsætter: "Men dronningen skulle ikke have lavet dæmningen. Hun skulle have lavet en aftale med de andre lande. Måske ikke have lavet den så stor. Eller have lavet dæmningen et andet sted. Måske længere nede langs floden. Så kunne de deles om udgifterne og deles om strømmen. Og alle ville kunne få vand og fisk."

Den fregnede pige begynder at klappe. Snart klapper I alle.

"Hvad betyder det her på tømmerflåden?" spørger professorpigen.

"Jeg siger undskyld," siger den langhårede til tømmerflådedrengen.

"Det er i orden," svarer han. Så åbner han sin taske. "Jeg har stadig lidt mad. Er der nogen, der vil have noget."

Alle jubler. I deler maden, og alle er glade.

"De voksne kan lære noget af os," siger du. "Vi må behandle hinanden ordentligt. Så undgår vi krig."

"Nemlig," siger den langhårede.

"I stedet for krig skal man lege og have det sjovt," siger den fregnede pige. "Lad os begynde nu. Vi leger i stedet for at være uenige."

"Ja, find på en leg," siger fiskepigens, og alle kigger på dig.

Du tænker dig om. Så kommer du med et forslag.

"Vi deler os i to hold. Så skal det ene hold finde på et ord. Det hvisker de til én fra det andet hold. Vedkommende skal så sige ting, som forklarer ordet, men må ikke sige ordet. Så skal hendes hold gætte det." forklarer du.

"Jeg er ikke helt med," siger den fregnede pige.

"Hvis nu det ord, man skal gætte, er "fodbold", kan man sige: 11 spillere, 2 mål, en bold. Og hvis holdet endnu ikke har gættet det, kan man måske sige Michael Laudrup eller Ronaldo. Kan du nu forstå det?"

Alle nikker.

I laver to hold.

Det modsatte hold finder på et ord. De siger det til den langhårede dreng. Han begynder.

"Plastik."

"CO₂."

"Elbiler."

"Natur."

"Ikke flyve..."

"Klimakrisen," råber du.

"Rigtigt." I jubler.

I bliver ved med andre ord.

Tankeleg 5

Det kan du også gøre som læser sammen med din familie eller dine venner, hvis du har brug for en lille pause.

1. Tankelegen går ud på, at én deltager skal gætte ordet eller motivet på en tegning (hvis I vil lege uden bogstaver). Du kan gøre det på den måde, at du skriver et ord på et stykke papir
2. Ordet viser du til alle andre i din familie end din mor
3. Nu er det op til jer at komme med ord, som får din mor på sporet og gætter ordet, du har skrevet på papiret. I andre deltagere giver din mor ledetråde til, hvad ordet er eller motivet ligner, dog uden at sige hvad det er. Ledetrådene kan være alt lige fra lyde, rim, hvad det starter med, hvordan det ser ud, hvor det bruges, hvem der har det osv.

God fornøjelse.

Tømmerflådeskolen

"Har du en historie mere?" spørger den langhårede dreng et stykke tid efter, at I har leget.

"Nå, jeg troede ikke, du kunne lide dem," griner professorpigen.

"I starten syntes jeg, de var underlige. Og irriterende," indrømmer han. "Men så opdagede jeg, at det var spændende. At vi fik snakket om nogle ting, vi ikke plejer at snakke om. Hverken i skolen eller hjemme. Og jeg synes faktisk, vi bliver klogere af snakken."

"Ja," siger pigene med fregner. "Vi lytter til hinanden. Viser respekt. Det synes jeg er sjovt. Og dejligt."

"I skolen skal vi komme med et bestemt svar. Det er fakta, vi skal finde. Her har vi snakket om holdninger og værdier. Det er superspændende," vedbliver den langhårede.

"Vi burde diskutere sådan i skolen," siger du. "Så vil det blive mere spændende at gå i skole."

"Tømmerflåden er en slags skole. Det er vores skole. Vores tømmerflådeskole," griner den langhårede.

"Det er dejligt at høre," siger professorpigen. "Nu får I min næste historie."

"I starten syntes jeg, de var underlige. Og irriterende," indrømmer han.

"Men så opdagede jeg, at det var spændende. At vi fik snakket om nogle ting, vi ikke plejer at snakke om. Hverken i skolen eller hjemme. Og jeg synes faktisk, vi bliver klogere af snakken."

Hun ser sig omkring. Alle kigger spændt på hende. I har helt glemt jeres situation.

"Der var en gang en pige, der var meget dygtig i skolen. Hun ville gerne være den klogeste i landsbyen – ja i hele landet. Hun havde læst en masse bøger, men ville være endnu klogere. Derfor rejste hun hen til en meget vis mand, der levede oppe i bjergene.

"Goddag," sagde hun, da hun nåede frem. "Jeg vil lære af dig, så jeg kan blive vis."

"Aha, du vil være vis. Fint. Du kan starte med at gå hen og trække essen, som gør, at der hele tiden er ild i bålet."

Det gjorde pigen. Hun var glad for at kunne gøre nytte.

Men da hun havde stået og passet essen i et år, gik hun hen til den vise mand igen.

"Nu har jeg passet essen i et år og fået bålet til at brænde flot. Jeg håber, at jeg nu fortjener at modtage noget af din undervisning, så jeg kan blive vis."

"Du skal nok blive vis, min pige. Forsæt med at passe essen," var den vise mands svar.

Pigen arbejdede hårdt og årene gik. Efter 5 år vendte hun tilbage til den vise mand.

"Nu har jeg passet essen i 5 år. Vil du nu lære mig at blive vis?"

"Du er en god og klog pige. Du skal nok blive vis," svarede han blot. "Gå tilbage og pas essen."

Pigen gjorde som mesteren sagde, og der gik yderligere 5 år. Men da havde pigen glemt, hvorfor hun var kommet.

Da gik den vise mand hen til hende og sagde:

"Du har nu arbejdet for mig i 10 år. Du kan tage hjem. Nu er du blevet vis."

Hun havde lært tålmodigheden at kende.

Mit spørgsmål til jer er nu: Er pigen blevet vis?"

Der breder sig en stilhed på tømmerflåden. Den tømmerflåde, som I nu betragter som en skole. Men hvordan skal I forstå historien?

"Jaa... tålmodighed er vigtigt," forsøger den fregnede pige.

"Hvis du er tålmodig, vil du kunne lytte. Og det er vigtigt." Denne gang er det tømmerflådedrengen.

"Altså det kommer an på, hvad det betyder at være vis. At lære nogle at læse, er mere noget med at give visdom," siger den langhårede dreng.

"Jeg synes nu, hun har spildt tiden," siger fiskerpigen. "Hun lød til at være ret klog, da hun kom. Hun har måske lært lidt, nemlig at blive tålmodig. Men hun er ikke blevet uddannet. Og det er altså vigtigt med uddannelse. Man skal lære sprog, hvis man skal snakke med mennesker fra andre lande. Skal man være ingeniør, skal man lære science."

"Hun spurgte den vise mand, om hun kunne blive vis. Hun kunne have spurgt, om han ville lære hende noget. Det er noget andet," siger du.

"Ti år til at lære tålmodighed uden at få kundskaber, det er altså meget," mener den langhårede nu. "Havde hun fået kundskaber, kunne hun have opfundet en maskine, der kunne passe essen. Så kunne hun passe sine studier i stedet."

"Hvis hun havde opfundet en sådan maskine, var hun så mere vis?" spørger professorpigen så.

"Øh... i alt fald mere klog. Men ... vis? Det ved jeg ikke," svarer han.

"Okay," siger pigen med et smil. "Så et andet spørgsmål: Hvad er viden eller kundskaber?"

"Når du bliver dygtigere til noget," svarer du hurtigt.

"Når man ved meget om forskellige ting," svarer den fregnede pige.

"Når jeg i skolen lærer noget, får jeg viden," siger tømmerflådedrengen.

"Det er ikke alt, du lærer, der er kundskaber," indvender den langhårede. "Da jeg var en lille baby, lærte jeg at trække vejret og spise. Og senere lærte jeg at gå. Det er instinkter."

"Jamen hvad er instinkter?" spørger du og svarer selv: "Det er lige som noget, man er født med, noget man bare ved. Og ved man det, kan man kalde det en form for viden."

"Men det er ikke det, vi tænker på, når vi taler om uddannelse. Og måske er pigen fra historien blevet vis, men hun har da ikke fået kundskaber i løbet af de 10 år," siger den langhårede og slår i flåden.

"Men hvad er uddannelse?" spørger professorpigen.

"Når du lærer noget, der er sandt og vigtigt."

"Når du bliver bedre til at gøre noget godt."

"Du skal lære nye ting – ikke bare lære det samme og det samme."

"Du skal lære dét, du har brug for."

"Hvis du kommer i en vanskelig situation og finder ud af at løse det. Så har du lært noget."

Alle kommer med forslag. Det er spændende.

"Men hvad er læring?" lyder næste spørgsmål.

"For eksempel når du bliver undervist eller selv gør noget nyt og forstår det. Så har du lært det."

"Til sidst," siger pigen. "Er pigen fra historien blevet vis?"

I tænker jer alle godt om.

Endelig svarer du: "Hun ville være den klogeste i verden. Nu har hun fundet ud af, at det ikke er det vigtigste. Og så er hun vis."

Alle klapper, og du bliver rød i hovedet.

Tankeleg 6

Tankelegen går ud på, at du tegner en situation fra kapitlet Tømmerflådeskolen. Tænk over, hvad der skete i kapitlet. Hvad synes du, det vigtigste i kapitlet er? Læs evt. kapitlet igen.

God fornøjelse.

Reddet

I det samme hører I en motor.

"Det er en flyvemaskine," råber den fregnede pige.

Alle kigger op. I kan se et svagt blink fra et lys.

"Vi kan se flyet, men de kan ikke se os," siger den langhårede dreng. "Er der nogen, der har en lygte?"

Flere finder lygter. Nogle dur ikke, fordi de har været i vand, men to virker. I begynder at blinke og lyse.

I kan nu se, at det er en helikopter. Den kommer nærmere. Bare den ser jer.

Men så drejer den væk. Flyver i en anden retning.

Nogle skriger. Andre begynder at græde.

Men så slår den en bue og kommer nærmere igen.

I blinker og lyser. Flere råber og vinker. Bare de opdager jer.

Pludselig sagtner den farten.

"Jeg tror, de har opdaget os!" råber du.

Alle jubler.

Lidt efter hænger den i luften over jer. Et reb bliver firet ned til jer.

I løbet af den næste halve time bliver alle hejst op i flyet.

I er reddet!

Snart sidder I med tæpper omkring jer, og folkene i flyet giver jer chokolade og vand. Det bruser inde i maven på dig. Du lever. Du kommer hjem.

"Tak for historierne," siger den langhårede dreng til professorpigen.

"Det var så lidt. Men når I kommer hjem, kan I jo tænke på en sidste ting. Alle mine historier har handlet om

Verdensmålene. Prøv at regne ud, hvilke verdensmål vi har snakket om."

Alle nikker.

Verdensmål, tænker du. Du har hørt, at der er nogle verdensmål. Men du kender dem ikke. Du beslutter, at du vil undersøge sagen, når du kommer hjem. Nogle mål, der kan være med til at gøre verden bedre at leve i. Det vil du gerne være med til. Alle må hjælpe til og gøre en indsats.

Så falder du i søvn.

Tankeleg 7

Tankelegen går ud på, at du tænker over, hvad du tror, at FN's 17 verdensmål går ud på. Se på titlerne på hvert Verdensmål og tegn dit eget symbol for hver af målene.

Afskaf fattigdom	Stop sult	Sundhed og Trivsel	Kvalitetsuddannelse	Ligestilling mellem kønnene
Rent vand og sanitet	Bæredygtig energi	Anstændige jobs og økonomisk vækst	Industriel innovation og infrastruktur	Reducér ulighed
Bæredygtige byer og lokalsamfund	Ansvarligt forbrug og produktion	Klimaindsats	Livet i havet	Livet på land
Fred, retfærdighed og stærke institutioner	Partnerskaber for handling			

God fornøjelse.

Bogens tilblivelse

Denne bog er skrevet sammen med en gruppe børn i alderen 9-13 år fra Billund:

- Audrey Tan
- Isabelle Trangeled
- Sebastian Ibsen
- Ridhima Rastogi
- Shubh Rastogi
- Victor Jensen
- Mai Thomsen

En gang om ugen, i perioder i løbet af 2019 og starten af 2020, har jeg mødt disse fantastiske børn i Our World Academy hos CoC Playful Minds. Faciliteret af Cecilie Tang-Brock fra CoC Playful Minds og Anni Nielsen fra Syddansk Universitet har børnene haft filosofiske dialoger, hvor de har snakket om nogle af FN's Verdensmål og udfoldet emner, værdier og holdninger, der ligger bag verdensmålene. Materialet, dialogerne har taget udgangspunkt i, er skrevet af lektor i filosofi og leder af Filosofi i skolen Caroline Schaffalitzky de Muckadell. Børnenes dialoger har jeg skrevet ned i denne bog. Forløbet har været et ønske om at hjælpe børn til at reflektere og tænke over den verden, de bor i. Men det

har også været et ønske at finde ud af, hvordan børn tænker og filosoferer til forskel fra voksne og eksperter.

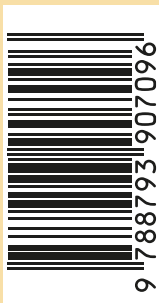
Og som I nok kan se, kan vi andre blive klogere og lære noget af de perspektiver, børnene har givet. Børnene har været åbne over for hinandens forslag, ideer og synspunkter på en måde, som har været helt fantastisk at overvære. Vi håber, at I – læsere – kan fornemme disse børns refleksioner og selv får lyst til at diskutere problemstillingerne med andre. Også selv om I ikke ender på en tømmerflåde.

Jeg vil gerne takke alle – børn og voksne – som har været med til, at denne lille Tænkepause for børn er blevet til noget. Det har været en fornøjelse at være skriverkarl på bogen.

Jim Højberg.

Jim Højberg er uddannet bibliotekar og har siden 1977 arbejdet som børnebibliotekar samt med anden børnekultur af forskellig art, bl.a. Børneradio for DR og Radio Fyn. Jim debuterede som børnebogsforfatter i 1981 med bogen Kampen for et frit land – en fortælling fra Guinea-Bissau. Jim kan skrive for børn i alle aldre og i mange forskellige genrer. Hans bøger rummer altid dynamik og spænding og ofte også en masse sjov. I 2003 modtog Jim Vejle Amts Litteraturpris.

Cecilie Tang-Brock er uddannet lærer, facilitator i filosofisk dialog med børn, cand. pæd. i pædagogisk filosofi og er ansat som programleder hos CoC Playful Minds.

ISBN 978-87-93907-09-6

cocplayfulminds.org

CoC.
Playful
Minds

